

A legfrissebb hírek és témák a családügyi területén

Tartalom**Kiemelkedő események**Folyamatban a Kohorsz'18
legújabb kutatási hullámaKonferenciát tartott a Magyar
Védőnők EgyesületeBölcsődék Napja
2026**Havi téma**Családpolitikai irányzatok
Ausztráliában**Kiemelkedő családügyi híreink**

Március közepe óta zajlik a hazánkban egyedülálló, gyermekvállalási és gyermeknevelési körülményeket vizsgáló longitudinális kutatás, a [Kohorsz '18](#) legújabb szakasza. A kutatásban részt vevő gyermekekről első alkalommal 2018-2019-ben, magzati korukban gyűjtöttek adatot. Ezt követően a gyermekek fél-, másfél, kettő-, három- és ötéves korában is felkeresték a családokat. A jelenlegi kutatási szakasz a gyermekek iskolakezdését helyezi a középpontba. A kérdezőbiztosok telefonon keresik fel a kutatásban részt vevő családokat. A kutatás részleteiről és eddigi eredményeiről [itt olvashatnak](#).

Március 27-én, a [Magyar Védőnők Egyesületének](#) konferenciáján Orosz Adrienn, az Ifjúságkutató Intézet kutatója, "Az apai bevonódást befolyásoló tényezők" címmel tartott előadást. Rávilágított arra a szemléletváltásra, amelyben az apa már nem csupán „segítő”, hanem a gyermek fejlődését specifikus ingerekkel támogató önálló ágens. Hangsúlyozta, hogy az apai részvétel komplex folyamat, amelyet a szülői kompetenciaérzés mellett a párkapcsolati dinamika és az úgynevezett „anyai kapuőrzés” is meghatároz: a támogató anyai attitűd ugyanis kulcsfontosságú az apai önbizalom felépítésében. A „látható apaság” kialakulását a társadalmi változások és a rugalmas munkaszervezés is segítik, a jövő útja pedig a közös szülőség és a maskulinitás olyan újradefiniálása, amelyben a gondoskodás a modern férfikép szerves és értékes részévé válik.

Április 21-én ünnepeltük a kisgyermeknevelők áldozatos munkájáról megemlékező [Bölcsődék Napját](#). Az 1852-ben megnyílt első pesti bölcsőde emlékére létrejött jeles nap ma már országos szakmai ünnep, amelyen nyílt napokkal, gyermekprogramokkal és szakmai elismerésekkel hívják fel a figyelmet a legkisebbek fejlődését segítő közösségek fontosságára.

Havi téma

Családpolitikai irányzatok Ausztráliában

A termékenységi válság a legkisebb kontinenst sem kerülte el: [Ausztrália teljes termékenységi arányszáma az 1970-es évek közepe óta van csökkenőben, és 1,48-os értékével](#) nemrégiben ért történelmi mélypontra. A brit mintára kialakított, a gyermekfelügyelet magas költségeihez való hozzájárulás, az adókedvezmények és elsősorban a szerényebb jövedelmű rétegek számára kiépített támogatási rendszer köré épült családügyi politikának alapjaiban kell újraparendeződnie, ha hatékonyan kívánja ösztönözni a családalapítást fontolgatókat, illetve ellensúlyozni kívánja a jelenlegi trendet, ami szerint a [28.1 millió](#) lakosú Ausztrália elsősorban a bevándorlástól várja aggasztó demográfiai mutatóinak javulását.

A témával kapcsolatban számos jelentős kutatás és tervzet látott napvilágot az elmúlt pár évben, amelyek közül most az Ausztrál Nemzeti Párthoz ([National Party of Australia](#)) köthető [PAGE Research Centre](#) ez év februárjában publikált ["Raising the next generation: A practical plan to protect children, support parents, strengthen families, and restore genuine choice"](#) (A következő generáció felnevelése: gyakorlati terv a gyermekek védelmére,

a szülők támogatására, a családok megerősítésére és a szabad választási lehetőség helyreállítására) című szakpolitikai javaslatát tekintjük át.

Figyelemre méltó, hogy a javaslatban szereplő megoldások közül több egyezést mutat hazánkban a Fidesz-KDNP kormány által már jóval korábban bevezetett családpolitikai eszközökkel, beleértve a gyermekvállaláshoz kötött adókedvezményeket, a lakástulajdon támogatását és a nagycsaládosoknak nyújtott célzott juttatásokat. A javasolt reformok tehát nem pusztán elméletiek, hiszen a gyakorlat más országokban már igazolta őket, ezzel lehetséges mintát adva az ausztrál társadalmi és gazdasági környezetben való adaptációhoz.

A tervzet több kulcsfontosságú alapelv köré épül. Elsőként, a gyermekeket közjéként tételezi és hangsúlyozza, hogy a jövő nemzedékeinek felnevelése nem pusztán magánügy, hanem közös társadalmi felelősség. Másodszor, a gyermeknevelésre értéket teremtő munkaként tekint, aminek alapvető szerepe van a következő generációk fejlődésében, és hosszú távon járul

hozzá a gazdaság és társadalom fejlődéséhez. Harmadszor, valódi választási lehetőséget kíván biztosítani a nőknek azzal, hogy lehetővé teszi számukra a gyermeknevelés és a karrier közötti egyensúly pénzügyi hátrányok nélküli megteremtését. Negyedszer, a családokat olyan alapvető infrastruktúraként kezeli, amely mind a

gazdasági termelékenység, mind a társadalmi stabilitás szempontjából nélkülözhetetlen. Ötödször, a valós nemzeti kapacitásokhoz igazított migrációs politikával és a családalapítás előtérbe helyezésével fenntartható népesség reprodukciót támogat. Végül, hangsúlyozza Ausztrália vidéki és regionális közösségeinek nemzetpolitikai jelentőségét, és szorgalmazza vitalitásuk megerősítését.

A javaslat összefüggő szakpolitikai reformok sorát vázolja fel az alapelvek megvalósításához. A koragyermekkorai támogatások területén javasolja a jelenleg 6 hónapos fizetett szülői szabadság 12–18 hónapra bővítését. A gyermek 3 éves koráig járó gyermekgondozási támogatáshoz szélesebb körű választási lehetőséget kínálna, amelynek a szülői, rokon, otthoni és intézményi ellátás is részét képezné (*Choice in Care Subsidy*). Javasolja a fizetetlen gondozói munka nemzetgazdasági elszámolásokba történő beemelését, valamint nyilvános kampány indítását a szülői gondviselés társadalmi és gazdasági értékének megerősítésére.

Az úgynevezett „anyasági büntetés” (*motherhood penalty*) jelenségével kapcsolatban szorgalmazza a gyermekneveléssel töltött időszakokra járó nyugdíjjóváírások bevezetését, valamint a felsőoktatási hallgatói hitelek gyermekekénti 25%-os csökkentését. Javasolja továbbá a személyi jövedelemadó gyermekekénti 25%-os csökkentését, a munkába visszatérő anyákat támogató átképzési programok finanszírozásának bővítését, valamint a rugalmas munkavégzéshez való jog és az apákat is magukba foglaló szülői szabadságolás megerősítését.

A megfizethető gyermeknevelés és a családi élet lehetőségének megteremtését családalapú adózással, illetve jövedelemmegosztással kívánja javítani. Javasolja a nagyobb családi járműveket érintő kibocsátásalapú pénzügyi terhek megszüntetését, a célzott visszatérítések bevezetését, valamint családi jövedelemvédelem (*Family Income Protection Subsidy*) létrehozását a három vagy több gyermekes háztartások számára. Ez az adózási rendszer módosításán keresztül javítaná a megfizethető lakhatáshoz és a tulajdonszerzéshez való hozzáférést, míg egyben az ingatlan spekuláció mértékét is visszavetné.

A tervezet ösztönzi az idős ausztrálok kisebb lakásba költözését, valamint egy nemzeti építési alap (*Building Australia Fund*) létrehozását, ami támogatná a kulcsfontosságú infrastruktúrába történő újrabefektetéseket. A javaslat hangsúlyozza továbbá az engedélyezési folyamatok egyszerűsítésének szükségességét, valamint a regionális növekedési központok stratégiai fejlesztését, ami enyhíthetné a nagyvárosi lakáspiacokra nehezedő nyomást.

A bevándorlási politika reformját mint kiegészítő eszközt mutatja be a fenntartható népességnövekedés támogatására. A javaslat a tartós bevándorlás szintjének csökkentését ajánlja, valamint az ideiglenes migráció szorosabb igazítását a valós lakhatási és infrastrukturális kapacitásokhoz. Emellett szorgalmazza a szakképzett bevándorlási listák pontosabb meghatározását, hogy a migráció valódi munkaerőhiányokat kezeljen, és ne a munkaerő-fejlesztést helyettesítse.

A PAGE Research Centre átfogó jövőképe egy az eddigieknél is családbarátabb Ausztrália, ahol a gyerekek és a nevelésükhöz szükséges stabil keretek állnak a szakpolitikai tervezés középpontjában, indokolatlan pénzügyi terhek nélkül lehetséges a családalapítás és családbővítés, a nők valódi választási lehetőséget kapnak és hosszú távú egzisztenciális biztonsággal számolhatnak, az apák pedig ösztönzést és lehetőséget kapnak az aktív gondviselői szerepvállalásra. Tágabb értelemben véve, Ausztrália demográfiai fenntarthatóságának és társadalmi ellenálló képességének erősítéséhez arra van szükség, hogy a gazdasági és társadalmi szakpolitikák mindegyike a családi stabilitást és a hosszú távú jólétet helyezze előtérbe.

Family Affairs Newsletter

2026 / 04

Latest news and topics in family affairs

Contents

News Highlights

Latest wave of Hungary's Cohort'18 research underway

Hungarian Association of Home Visitors conference

Nursery Day 26

April Topic

Family Policy Directions in Australia

Family Affairs News & Events

Since mid-March, the latest phase of [Cohort '18](#)—a longitudinal study unique in Hungary examining the circumstances of childbearing and childrearing—has been under way. Data on the children participating in the research were first collected in 2018–2019, when they were still in the foetal stage. Families were subsequently contacted again when the children reached six months, 18 months, and then two, three and five years of age. The current phase of the study focuses on the children starting school. Interviewers are now contacting participating families by telephone. Further [details about the research and its findings to date are available here](#).

On 27 March, at the conference of the [Hungarian Association of Health Visitors](#), Adrienn Orosz, a researcher at our Institute, delivered a presentation entitled “Factors Influencing Paternal Involvement”. She highlighted an ongoing shift in perspective, whereby fathers are no longer seen merely as “helpers”, but as independent agents who support their child’s development through distinct forms of engagement. She emphasised that paternal involvement is a complex process shaped not only by parents’ sense of competence, but also by relationship dynamics and so-called “maternal gatekeeping”. A supportive maternal attitude, she noted, is crucial in building fathers’ confidence. The emergence of “visible fatherhood” is also being facilitated by wider social changes and more flexible working arrangements. Looking ahead, the way forward lies in co-parenting and in redefining masculinity so that caregiving becomes an integral and valued part of the modern male identity.

On 21 April, Hungary marked [Nursery Day](#), which honours the dedicated work of early years professionals. Established in memory of the first nursery opened in Pest in 1852, the day has since become a nationwide professional celebration. It draws attention—through open days, children’s programmes and professional awards—to the importance of communities that support the development of the youngest children.

Topic of the Month

Family Policy Directions in Australia

The fertility crisis has not spared even the smallest continent: Australia's total fertility rate has been in decline since the mid-1970s and [has recently reached a historic low of 1.48](#). A family policy framework—modelled on the British system and centred on contributions towards the high costs of childcare, tax concessions, and a support scheme primarily targeted at lower-income households—requires fundamental restructuring if it is to effectively encourage those contemplating parenthood and counter the current trend whereby Australia, with a population of [28.1 million](#), looks chiefly to immigration to offset its troubling demographic indicators.

In recent years, several studies and policy proposals have addressed this issue. One such contribution is the report published this February by the [PAGE Research Centre](#), affiliated with the [National Party of Australia](#), entitled [Raising the Next Generation: A Practical Plan to Protect Children, Support Parents, Strengthen Families, and Restore Genuine Choice](#). The following provides a brief overview of its main proposals.

It is noteworthy that several of the measures outlined in the report closely resemble family policy

instruments introduced much earlier in Hungary under the Fidesz–KDNP government, including child-related tax allowances, support for home ownership, and targeted benefits for large families. These proposed reforms are therefore not merely theoretical; their practical efficacy has already been demonstrated elsewhere, offering a potential template for adaptation within Australia's social and economic context.

The proposal is structured around several key principles. First, it conceptualises children as a public good and emphasises that raising future generations is not simply a private matter but a shared societal responsibility. Second, it frames childrearing as productive labour, essential to the development of future generations and, in the long term, to economic and social progress. Third, it seeks to ensure genuine choice for women by enabling them to balance family life and careers without incurring financial disadvantage. Fourth, it regards families as a form of foundational infrastructure, indispensable to both economic productivity and social stability. Fifth, it promotes sustainable population renewal through a migration policy aligned with real national capacities, alongside a renewed emphasis on family formation.

Finally, it underscores the national importance of Australia's rural and regional communities and advocates strengthening their vitality.

To translate these principles into practice, the report outlines a coherent set of policy reforms. In the area of early childhood support, it proposes extending paid parental leave from the current six months to between twelve and eighteen months. It would also broaden the range of options available under childcare subsidies for children up to the age of three, incorporating parental, kinship-based, home-based, and institutional care arrangements (Choice in Care Subsidy). Furthermore, it recommends incorporating unpaid caregiving into national economic accounts and launching a public campaign to reinforce recognition of the social and economic value of parental care.

Addressing the phenomenon commonly referred to as the "motherhood penalty", the proposal advocates the introduction of pension credits for periods spent raising children, as well as a 25 per cent reduction in higher education student loan debt per child. Additional measures include a 25 per cent reduction in personal income tax per child, expanded funding for retraining programmes supporting mothers returning to work, and strengthened rights to flexible working arrangements and parental leave provisions inclusive of fathers.

The affordability of childrearing and family life would be improved through family-based taxation and income splitting. The proposal also recommends abolishing emissions-based financial burdens on larger family vehicles, introducing targeted rebates, and establishing a Family Income Protection Subsidy for households with three or more children. Through adjustments to the tax system, these measures aim to improve access to affordable housing and home ownership while simultaneously curbing property speculation.

The report further encourages older Australians to downsize their homes and proposes the creation of a national Building Australia Fund to support reinvestment in key infrastructure. It also highlights the need to streamline planning and permitting processes and to strategically develop regional growth centres, thereby alleviating pressure on metropolitan housing markets.

Immigration policy reform is presented as a complementary instrument for supporting sustainable population growth. The proposal recommends reducing levels of permanent migration and more closely aligning temporary migration with actual housing and infrastructure capacities. It also calls for a

more precise definition of skilled migration lists to ensure that immigration addresses genuine labour shortages rather than substituting for domestic workforce development.

In sum, the PAGE Research Centre sets out a comprehensive vision for a more family-oriented Australia, in which children and the stable conditions necessary for their upbringing occupy a central place in policymaking. It envisages a society where forming and expanding a family is possible without undue financial strain; where women enjoy genuine choice and long-term economic security; and where fathers are both encouraged and enabled to play an active caregiving role. More broadly, strengthening Australia's demographic sustainability and societal resilience will require that all areas of economic and social policy prioritise family stability and long-term wellbeing.